

Concurs național *Vânătoarea de lectură în biblioteci*

Ediția a IV-a. An școlar 2024-2025

– Etapa județeană/ pe sector –

MESAJ NR. 1

Când Habarnam se apuca de vreo treabă, o făcea tot de-a-ndoaselea, așa că totul îi ieșea anapoda. Știa să citească numai silabisind și putea să scrie doar cu litere de tipar.

Mulți spuneau că, desigur, în capul lui cam bătea vântul, dar asta nu poate fi adevărat, pentru că dacă ar fi fost așa, cum se face că el dovedea, totuși, o anumită înțelegere? Sigur, înțelegea greu, dar ghetele și le punea în picioare și nu pe cap — iar pentru asta îți trebuie un dram de înțelegere.

Habarnam nu era chiar atât de rău. Ar fi vrut cu tot dinadinsul să învețe și el ceva, dar nu-i plăcea munca. Voia să capete învățătura dintr-o dată, fără niciun efort, ori așa ceva, bineînțeles că n-ar fi izbutit nici cel mai deștept dintre pitici.

Prichindeilor și prichinduțelor le plăcea foarte mult muzica, iar Guslă era un muzicant minunat. Avea fel de fel de instrumente și cânta deseori la ele. Ceilalți ascultau și apoi nu mai conțineau cu laudele. Habarnam fierbea de invidie că Guslă era lăudat și atunci începu să-l roage:

— Învață-mă și pe mine să cânt. Vreau și eu să fiu muzicant.

— Te învăț, se învoi Guslă. La ce vrei să cânti?

— La ce-i mai ușor?

— La balalaică.

— Ei, atunci, haide, dă încoace balalaica, să încerc.

Guslă i-a dat balalaica. Habarnam și-a trecut degetele pe strune. Pe urmă a zis:

— Nu, balalaica sună prea încet.

— Dă-mi altceva, care să cânte mai tare.

Guslă i-a dat vioara. Habarnam scârțâi puțin cu arcușul pe coarde și spuse:

— Dar ceva și mai tare nu ai?

— Mai am trombonul, răspunse Guslă.

— Ia, dă-l încoace, să încercăm.

Guslă i-a dat trombonul cel mare, de alamă. Și unde nu suflă o dată Habarnam în el, de guiță trombonul ca un apucat.

— Uite, asta-i un adevărat instrument! se bucură Habarnam. Ce tare cântă!

— Ei, atunci învață să cânti la trombon, dacă-ți place, se învoi Guslă.

- Păi, de ce să mai înveț? Gata, acum știu să cânt, răspunse Habarnam.
- Nu-i adevărat, încă nu știi să cânți.
- Ba știu, știu! Uite, ascultă! țipă Habarnam și se apucă să sufle din răsputeri în trombon.
- Bu-bu-bu-u! Tu-tu-tu-u!
- Tu doar trombonezi, nu cânți, i-a răspuns Guslă.
- Cum nu cânt? se supără Habarnam. Ba cânt și încă foarte bine! Tare!
- Eh, vai de capul tău! Aici nu-i vorba de tărie. Trebuie să fie frumos.
- Păi, am cântat chiar foarte frumos.
- Ba nu-i frumos deloc, spuse Guslă. După câte văd nu ai niciun talent pentru muzică.
- Ba tu nu ai talent! se înfurie Habarnam. Spui asta doar din invidie. Vrei ca numai pe tine să te asculte și să te laude toți.